

۲۱ جام، ۲۱ روایت

جام جهانی ۱۹۸۲

خونسردی مردمنفور

میزبانی یازدهمین دوره رقابت های جام جهانی به اسپانیا رسید، رقابت هایی که در سال ۱۹۸۲ برگزار شد.

این بازی ها در دو مرحله برگزار شد؛ در مرحله اول در شش گروه دو تیم اول به مرحله بعد صعود کردند. در مرحله بعد تیم های اول گروه به مرحله بعد رفتند و بعد از آن تیم های برنده به فینال و تیم های بازنده برای تعیین تیم سوم با هم بازی کردند.

این دوره از جام جهانی هم دربرگیرنده یکی از برترین دیدارهای تاریخ جام بود، دیدار بین برزیل و ایتالیا در مرحله گروهی؛ برزیل با توجه به تفاضل گل بهتر، در صورت تساوی هم صعود می کرد.

پنج دقیقه از بازی گذشته بود و هنوز بسیاری از تماشاگران در بارسلونا در ورزشگاه مستقر نشده بودند که پائولو روسی با ضربه سر، سانتر زیبایی کابرنی را وارد دروازه برزیل کرد.

برزیل کمی بعد با گل سوکراتس جبران کرد، اما دوباره در دقیقه ۲۵ ایتالیا گل زد، باز هم توسط روسی. برزیلی ها در ادامه در دقیقه ۶۸ با شوت فالکائو بازی را به تساوی کشاندند.

نتیجه ۲ بر ۲ همان نتیجه ای بود که برزیل برای صعود نیاز داشت. اما در کمتر از پانزده دقیقه به پایان بازی، روسی پاس عمقی به محوطه جریمه برزیل را تبدیل به گل سوم خود و ایتالیا کرد. کمی بعد داور سوت پایان مسابقه ای را زد که در برزیل برای همیشه از آن به عنوان «تراژدی» یاد می شود.

برزیلی ها هرگز با این شکست کنار نیامدند، از جمله سوکراتس که تا واپسین روزهای مرگش هم راضی نشد درباره آن مسابقه صحبت کند. او فقط بکبار گفت: «فوتبالی که می شناختیم، در آن روز مرد.»

اما از دیدار برزیل و ایتالیا که بگذریم به یکی از بدترین حواشی جام می رسیم، جایی که نیمه نهایی بین فرانسه و آلمان برگزار شد. خطای وحشتناک هارولد شوماخر، دروازه بان تیم آلمان روی پاتریک باتیستون، بازیکن فرانسه منجر به بیهوش شدن او شد.

پزشکان مجبور شدند در زمین بازی به او اکسیژن بدهند. ولی چارلز کورور، داور مسابقه خطا که نگرفت که توپ را هم به تیم آلمان داد، خونسردی شوماخر نسبت به این اتفاق باعث ایجاد تنفر عمومی نسبت به او شد.

دیگر حاشیه این جام در دیدار فرانسه و کویت رقم خورد. برای اولین بار در تاریخ جام جهانی، داور در بازی کویت و فرانسه نظر خود را با دخالت رئیس فدراسیون فوتبال کویت که پس از گل فرانسه به نشانه اعتراض وارد زمین شده بود، پس گرفت.

پرتغال این گونه در جام جهانی به بن بست رسید

دردسرهای کریس و جورجینا

چقدر پایان بدی بود. فکر می کردیم رونالدو بعد از آن همه مصیبت برمی خیزد و بعد به همه می گوید: «دیدید؟ من بعد از آن همه دردسر یک بار دیگه به همه نشون دادم درست سر وقت بلند می شوم و خودم رو به همه ثابت می کنم.» بعد از کودتای منچستر و نیمکت نشینی مقابل سوئیس یک پایان قهرمانانه برای رونالدو تصور می شد اما همیشه قرار نیست همه چیز مثل فیلم ها تمام شود.

هیلا
حسینی خواه
گروه ورزش

همدست رونالدو

نه، این طرز بازی کردن در جام جهانی نبود. نمی شود فخر فروخت و سر بالا گرفت و راه رفت و ادعای رسیدن به فینال را هم داشت. رونالدو در ۳۷ سالگی اشتباهاتی را مرتکب شد که در سنین پایین تر هرگز از او سر نمی زد اما او تنها نبود، یک همدست داشت؛ یک همدست جنجالی و پرتطرفدار، در واقع یک زن؛ زنی به نام جورجینا رودریگوئز که مادر بیولوژیکی دو تا از فرزندان کریس است.

او از بازیکنان جام جهانی هم بیشتر حاشیه درست کرد، چه وقتی با جواهرات چند میلیون پوندی اش راهی ورزشگاه می شد و به همه نشان می داد چقدر خوشبخت است و چه وقتی که علیه فرناندو سانتوز، سرمربی تیم ملی فوتبال پرتغال در اینستاگرام مطلب منتشر می کرد.

خاص، مثل همیشه

جورجینا مثل همیشه می خواست خاص باشد. برای دیدار پرتغال و مراکش در یک چهارم نهایی جام جهانی با انبوهی از جواهرات گران قیمت در ورزشگاه حاضر شد. در جایگاه ویژه نشست و بارها پرچم تیم ملی پرتغال را بالا برد. دقایقی طولانی انتظار کشید تا کریس وارد میدان شود اما در پایان چیزی که دید حذف پرتغال بود و اشک های کریس. حالا وقت آن بود جورجینا دوباره علیه سانتوز دست به کار شود.

یک بار بعد از دیدار پرتغال و سوئیس علیه او کودتا کرد و یک بار هم شنبه شب. بار اول (در دیدار با سوئیس) با انتقاد از نیمکت نشینی رونالدو نوشت، دنیا باید بیشتر از حضور رونالدو لذت می برد اما چه کسی اهمیت داد؟ جانشین رونالدو در آن دیدار سه گل زد!

لیاقت نداشتی!

جورجینا اما پس از دیدار با مراکش دیگر واکنش شدیدتر خود را نشان داد. بلافاصله دست به کار شد و با انتشار عکسی از رونالدو در شبکه اجتماعی خود نوشت: «امروز دوستان و مربی تو (رونالدو) تصمیم بدی گرفتند؛ آن دوستانی که برای آنها از کلمات تحسین آمیز استفاده می کنی. بازیکن دیگری که وقتی وارد بازی شد دیدیم که چگونه همه چیز تغییر کرد. البته خیلی دیر بود. نمی توانی بهترین بازیکن دنیا را دست کم بگیری. نمی توانیم بهترین سلاح را در اختیار کسی قرار دهیم که لیاقتش را ندارد. زندگی به ما درس می دهد. امروز ما نباختیم بلکه یاد گرفتیم. کریستیانو ما تو را تحسین می کنیم.»

این آخرین کاری بود که جورجینا می توانست در جام جهانی ۲۰۲۲ انجام بدهد، حمله به سانتوز و بی لیاقت توصیف کردن او و البته هم تیمی های کریس را هم بی نصیب نگذاشت.

کریس، بدون رؤیا

رونالدو و جورجینا قبل از سفر به قطر چیزهای زیادی را در چمدان خود گذاشتند؛ لباس های پرزرق و برق و جواهرات و ساعت های چندین میلیونی. اما انگار لابه لای همه اینها کلی دردسر و حاشیه هم جا دادند. رونالدو می توانست همه اینها را پشت سر خود جا بگذارد. بدون حاشیه و بدون حرف اضافی به قطر برود. آنگاه شاید اندوه حذف پرتغال از جام جهانی تا این اندازه برایش سخت نمی شد. او در ۳۷ سالگی دیگر رؤیای حضور در یک جام جهانی دیگر را نخواهد داشت.